

Τ Ρ Α Γ Ο Υ Δ Ι Α

Γιά τήν λαογραφική έκπομπή τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" ἀπό
 P.Σ.Μ. Ε.Ι.Ρ.

ΕΚΠΟΜΠΗ 2α - 27-9-1969

1ον.- Λεμόνα

Σίτ' ἐπέγνα 'μάλια 'μάλια, ηῦρα ὀρμάνια καί λειβάδια
 καί σήν ἄκραν κρέν' πεγάδι
 Καί σή πεγάδι τήν ἄκραν ἔστεκεν δέντρον καί μέγαν
 ἔστεκεν δέντρον καί μέγαν σά νεράντζια φορτωμένον
 "Επλωσα νάπαίρω ἕναν, ἐχολιάστεν ἡ Λεμόνα
 Ντό χολιάσκεσαι Λεμόνα, πάσι' ἐτσάκωσα κλαδόπον
 κι' ἄν ἐτσάκωσα κλαδόπον, νά τσακοῦται τό χερόπο μ'
 κι' ἄν ἐμάρανα φυλλόπον νά μαραίνεται τό φύπο μ'
 ὁ ἦλεν μαραίν' φυλλόπα κι' ἄερα τσακῶν' κλαδόπα:

2ον.- Δίστιχα τῆς ἀγάπης

"Ὀλέν τή νύχταν τραγωδῶ, καμμίαν 'κί νυστάζω
 " πουλόπο μ' ἄσόν οὐρανόν τ' ἄστρο σ' θά κατηβάζω
 "Ὀλεν τή νύχταν λάσκουμαι, τραγωδῶ καί συρίζω
 καί σό πετεινολάλεμαν τ' ἄρνόπο μ' ἐγνεφίζω
 Τή νύχταν ὄντες τραγωδῶ τρέξον σό παραθύρι
 τ' ἕναν τό χέρι σ' σή λάμπαν τ' ἄλλο σό καραϊδί

3ον.- Διανορθάγουδα τῆς Κρῶμνης

"Οντες φορεῖς καί ἀναλλάεις τά σοκάκια γελοῦνε
 σήν στράταν πι' ἀπαντοῦνε σε κλώσκουνταν καί τεροῦνε
 "Ας ἄσπρα κι' ἄσά κόκκινα εἶσαι ζωγραφισμέντσα
 καί μέ τά χάρεις τῇ Θεοῦ εἶσαι τονατεμέντσα
 Τ' ὀμμάτια σ' ἄσόν οὐρανόν ἀστροπα καθηβάζνε
 πόσα καρδόπα ἔκαφες καί πόσα ἀναστενάζνε

4ον.- Δίστιχα τῆς Ματσούκας

Τ' ἔμορφα νά ἐπουλλίουταν, νά εἶχαν πουλισίαν
 σιφτέν ἐγώ θ' ἐγόραζα, ντό 'κ' εἶχαν χορτασίαν
 Τ' ἔμορφα νά ἐπουλλίουταν, ἐγώ ἄλλο ντ' ἐθέλνα
 σιφτέν ἐγώ θ' ἐγόραζα, θ' ἐχώριζα κι' ἐπαίρνα

ἀπὸ τοῦ θεοῦ παρὰκαλῶ καὶ τὸν Χριστὸν δοξάζω
ποῦ νὰ βρῶ σε μαναχόν, φιλῶ, φιλῶ χορτάζω

5ον.- Ἀπὸν σ' ἄλογον εἶμαι

Ἀπὸν σ' ἄλογον εἶμαι, τριαντάφυλλον εἶμαι
ἔπαρ' με κόρ' ἔπαρ' με, καλὸν παιδόπον εἶμαι
Ρεφράιν

Μέντσον κι' ἔπαρ' με σὴν ὅτ' αὐτὸ
ἀγκαλιάστ' καὶ φίλ' με μ' ἐρωτᾷς

Ὅντες ἔρχουμαι σὴν πόρτα σ', ἀνοιξόν

γιά τ' ἐμέν τὸν κύρη σ', τῇ μάνα σ' τάβ' ἔξον.

6ον.- ὁπὸ δ' Ἀσπιδος ὁδὸς

Δίοντις τῆς ἀγάπης

Ὅσον τὴν νύκτα τραγῶδες, καμμένη τὴν νύκτα
πολύπο μ' ἔσθ' ὁ ὁρτὸς τ' ἄνδρα δὲ ἄνδρα

Ὅσον τὴν νύκτα τραγῶδες, καμμένη τὴν νύκτα
καὶ ὁ περὶ τὸν ἄνδρα τ' ἄνδρα

Τὴν νύκτα ὅντες τραγῶδες, καμμένη τὴν νύκτα
τ' ἔσθ' ὁ ὁρτὸς τ' ἄνδρα δὲ ἄνδρα

Λαοκρατορίας τῆς ἀγάπης

Ὅντες πορτὶ καὶ ἀναμμένη τὴν νύκτα
ὅσον τὴν νύκτα τραγῶδες, καμμένη τὴν νύκτα

Ἀπὸν σ' ἄλογον εἶμαι, τριαντάφυλλον εἶμαι
ἔπαρ' με κόρ' ἔπαρ' με, καλὸν παιδόπον εἶμαι

Τὸν κύρη σ', τῇ μάνα σ' τάβ' ἔξον
καὶ πορτὶ καὶ ἀναμμένη τὴν νύκτα

Δίοντις τῆς ἀγάπης

Τὸν κύρη σ', τῇ μάνα σ' τάβ' ἔξον
καὶ πορτὶ καὶ ἀναμμένη τὴν νύκτα

Τὸν κύρη σ', τῇ μάνα σ' τάβ' ἔξον
καὶ πορτὶ καὶ ἀναμμένη τὴν νύκτα